

[Justitsministeren.]

Dage, lade ham tvangsfodre, for hvis han havde kunnet bære sig ad paa den Maade blot at sulte sig nogle Dage og saa blive sluppet ud, havde han i Grunden sat igenem, at han var over Loven. Han har derfor ved sin egen Fremfærd fremtvunget den Behandling, han har faaet.

Nu er det mit Haab, at Viggo Knudsen snart har forstaaet, at Loven er stærkere, end han er, og saa snart han opgiver sin Trods mod Loven, vil han igen kunne nære Haab om en lignende Mildhed fra min Side som den, jeg udviste mod ham i 1929.

Men de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen fremkom med i denne Sag paa visse Punkter, hvor han gav sig til at tale Partipolitik og rette et partipolitisk Angreb paa det radikale Venstre i Anledning af denne Sag, mindede mig om et gammelt Ord, Hørup en Gang udtalte, at det kritiske Tidspunkt for en Muldvarp er, naar Solen skinner paa den. Thi her forraaede det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, hvad der var Meningen med at vise Sympati for Viggo Knudsens Optræden; det var aabenbart Meningen, at han derved skulde kunne hyppe sine egne partipolitiske Kartofler, idet han gør sig Haab om, at han skulde kunne faa meget kraftig Tilslutning fra Vælgerne ved sin Sympati for Viggo Knudsen.

Det ærede Medlem har ingen Grund til at tvivle om, at det radikale Venstre ikke vedblivende skulde ønske at faa afskaffet almindelig Værnepligt eller faa Tiden for det civile Arbejde afkortet; men begge Dele naas nok ad Lovgivningens Vej, og den Slags Demonstrationer, hvor de unge Mennesker forvolder Ulykke for sig selv, bringer i hvert Fald intet godt Resultat. Ældre fornuftige Mennesker burde raade dem til at holde op med den Slags Streger, og de ældre Mennesker, som burde have bedre Forstand, og som raader unge Mennesker til den Slags Demonstrationer, der efterhaanden medfører meget betydelig Fængselsstraf for dem, handler meget daarligt, navnlig mod dem, de vildleder.

Socialministeren (Steincke): De ærede Talere, der har haft Ordet, siden jeg i Forgaars talte, har indenfor Socialministeriets meget omfattende Embedsomraade paa een nær kun beskæftiget sig med to Sager, der ligger udenfor dette Omraade, nemlig den Hjælp, der havde til Formaal at redde den saakaldte Revolvermand fra at gaa fysisk og psykisk til Grunde, og en af mine talrige Kronikker i Social-Demokraten.

Det ærede Medlem Hr. Krag var i Gaar saa naadig under sin udstrakte Uddeling af Ris til alle Sider at lade mig nøjes med en almindelig Anmærkning i sin omfattende Straffeprotokol, fordi jeg havde kaldt det Farisæisme at beskæftige sig med Hjælpen til Charles Nielsen; men det har jeg aldeles ikke gjort; hvad jeg kaldte Farisæisme, var den Maade, hvorpaa man udnyttede denne Sag, ikke Omtalen af den i og for sig. Men jeg sigtede for øvrigt ikke til det ærede Medlem Hr. Krag med Udtrykket „Farisæisme“, til ham sigtede kun min Bemærkning om Takt.

Det ærede Medlem udtalte, at han ikke formente, der var nogen, som oprettede Legater til Fordel for Revolvermænd og Rudeknusere; det tror jeg heller ikke, der er, selv om jeg ganske vist har set de mærkeligste Formaal som Genstand for Legatstiftelse. Efter denne Morsomhed meddelte det ærede Medlem Hr. Krag, at han ikke kunde modtage den Afvisning, han havde faaet fra mig af sit Krav om en nærmere Redegørelse for Direktør Niensens Berettigelse til at anvende vedkommende private Midler eller Legatmidler, som sket er.

Jeg ser imidlertid ikke, at jeg har nogen Art Bemyndigelse til at gennemtvinge en Tilfredsstillelse af det ærede Medlem Hr. Krags Videbegærlighed gennem en Under søgelse af denne Sag, efter at det er givet, at hverken Direktør Nielsen eller undertegnede har disponeret over offentlige Midler; thi Direktør Nielsen sorterer ikke i sin Administration af private Midler under mig. Jeg maa derfor henvise det ærede Medlem til eventuelt at henvende sig til Københavns Magistrat, hvis han mener at kunne gaa ud fra, at der er anvendt Beløb, for hvilke Direktøren skylder Københavns Kommune Regnskab; herom ved jeg intet og mener heller ikke at have nogen Competence til at forlange at faa noget at vide.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bros Udtalelse i Anledning af min Retorsion giver mig kun Anledning til den Bemærkning, at naar han saa stærkt protesterede mod at have udtalt, at Beløbene var udbetalt af offentlige Midler, kunde jeg ikke vel forstaa følgende Udtalelse: „en saadan gavmild Behandling fra Offentlighedens Side“ paa anden Maade. Det faldt mig nemlig ikke den Gang ind, at han derved tænkte paa min og navnlig paa Direktør Niensens Optræden. Men jeg skal gerne acceptere det ærede Medlems Fortolkning af hans Udtalelse; dog synes jeg i al Beskedenhed at maatte protestere mod, i alt Fald at maatte betegne det som noget af en Overdrivelse,